ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

11
ЛИСТОПАД
1990

ХРИЗАНТЕМА

Вірш Анатолія КОСТЕЦЬКОГО

Хризантема тайну знає —
Аж під осінь зацвітає,
Щоб її красою ми
Милувались до зими.

ГОРІХ

Написав Євген ШМОРГУН

Інна загубила на подвір'ї волоський горіх. Горобці примітили згубу і зразу підлетіли. Однак шкаралупка на горіхові була для їхніх дзьобиків занадто твердою.

Ледачий голуб теж побачив горіха, але навіть не спробував вилущити його зерня — голубові аби хтось вилущив, то він готовеньке склював би.

Так і лежати б горіхові хтозна-скільки. Аж тут шуг! — на подвір'я опустився грак. Діловито підступив до горіха, дзьобом — тук-тук-тук! Мовляв, відчиняйся!

Шкаралупка не піддавалась.

Тоді грак ухопив горіха в дзьоб, злетів з ним вище сусіднього багатоповерхового будинку та й кинув його звідтіля на асфальтовану доріжку. Шкаралупка тільки хрусь — і розкололася. А грак уже й тут: видобуває зерня до дрібочки та позиркує, чи не загубив хто на подвір'ї ще чогось смачненького.

Малюнки Олени КОРКІЩЕНКО

ШПАК

ЛЕБІДЬ

ПОСМІТЮХА

ГОРОБЧИК

Вірш Анатолія КАМІНЧУКА

Дошкуля ранковий морозець,
Вітер жовтим листям шарудить.
На гіллі самотній горобець,
Як листок осиковий, тремтить.
По шляхах, полями навпрошки
Йде до нас хурделиця-зима.
В ірій відлетіли всі пташки,
Вирію горобчику нема.

ЧИ ЗНАЄШ ТИ,

які з цих птахів лишаються на зимівлю у нас, а які відлітають до вирію?

ЛАСТІВКА

СИНИЦЯ

ЖУРАВЕЛЬ

СОРОКА

ВИВІЛЬГА

Хочу Місяця!

Написала Елеонор ФАРДЖОН

ГЕТЬ ДЕНЬ!

РОЗДІЛ ТРЕТІЙ*

Коли розвиднілось, Ластівка полетіла назустріч Дню, щоб розповісти йому про Королівну. А День саме виходив з-за моря, залишаючи на піску золотаві сліди.

— Ти чого так рано? — запитав він у Ластівки.

— Бо Королівна гірко плаче, що не може дістати Місяця,— відповіла Ластівка.

— Чого це ми маємо вдовольняти її примхи! — обурився День.

— Того, що в Королівни блакитні очі, золоте волосся і рожеві щічки,— повагавшись, прощебетала Ластівка.

— О, яка вона багата! — вигукнув День.— То навіщо їй ще й Місяць? Чи ти хочеш посварити мене з матінкою Ніччю тільки для того, щоб висохли сльози у Королівни? Лети-но, пташко, у своїх справах, а я візьмусь до своїх.

І з морського берега День рушив на луки золотити квіти й трави. А Ластівка май-

* Продовження.

Намалювала Людмила ЗАГІРНА

нула далі. Коли вона пролітала над гірським озером, з нього випливла червона Рибка й запитала:

— Ти кажеш, у неї блакитні очі?

— Блакитні, як небо! — відповіла Ластівка.

Зі скелі нахилила голівку Ромашка.

— І золоте волосся? — перепитала вона.

— Як промені сонця! — прозвучало у відповідь.

Чайка уповільнила свій політ, щоб запитати:

— І рожеві щічки?

— Рожеві, як світанок! — прощебетала Ластівка.

— То виходить, вона нам сестра! — голосно кигикнула Чайка.— І якщо вона просить Місяця, то треба їй його дати. День несправедливий! Геть його!

— Геть День! — підхопила Ромашка.

— Геть День! — повторила за нею червона Рибка.

Вітер відніс їхні слова морським хвилям, а ті понесли їх до далеких берегів. І всі діти Світла — і папуги, й мавпи, і навіть слони — стали повторювати:

— Геть День!

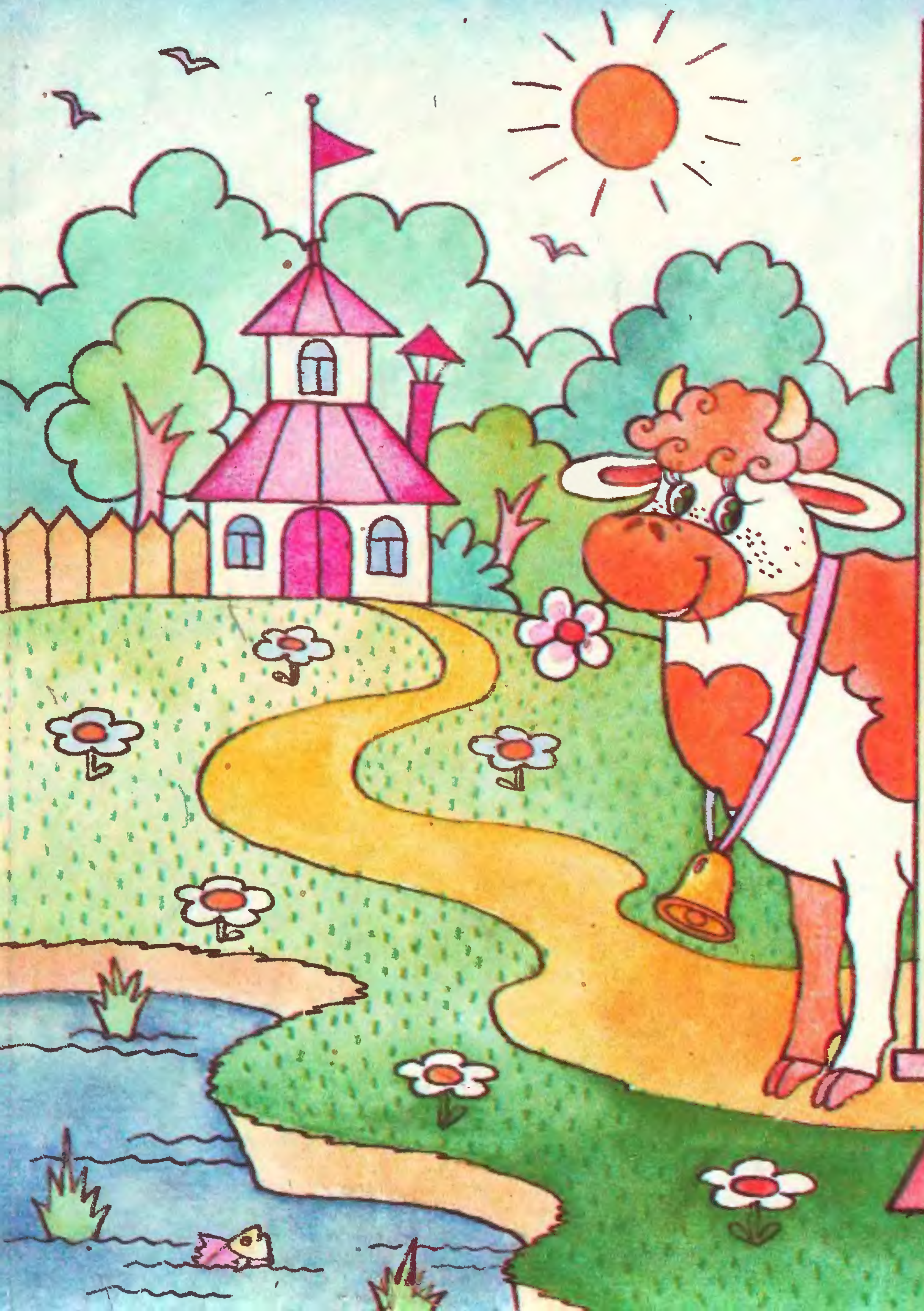
А Жайворонок так голосно співав, що Сонце запитало його:

— Ти про що?

— Геть День! Геть День! Геть День! — задзвенів він із висоти.

— Тільки не сьогодні! — промовило Сонце.— Поспішати не слід. Треба все обміркувати й порадитись. Зачекаємо до Першого Квітня, а там вирішимо, чи проганяти День, чи пробачити йому.

Далі буде.

Порівняй малюнки і знайди десять розбіжностей. Чорно-білий малюнок розфарбуй.

Намалювала Олена ПАВЛЕНКО

ВИМКНИ... МІСЯЦЬ

Вірш Георгія ХИМИЧА

Не хотів синочок спати
І таке мені сказав:
— Вимкни місяць в небі, тату,
Коли хочеш, щоб я спав!

Малюнок Валентини СЕРЦОВОЇ

ЧЕРЕВИЧКИ

Вірш Анатолія ЗАГРУДНОГО

— Де ти, доню моя мила,
Черевички забруднила?
— Бруд цей, мамо, коло річки
Розшукали черевички.

КІТ І ВЕРШКИ

Вірш Олега ОРАЧА

Ми спитали у кота
Про вершки у банці.
Він сказав би — «смакота!»,
Та боїться бабці.
Бабця добрий віник має,
Котовильця покарає:
«Ач який! Узяв за моду:
Що не день стрибає в шкоду!»
А ми бабці не скажемо.
На котика не вкажемо —
Він більш не буде!..

Калюжа перед хвірткою

Написав Василь ЧУХЛІБ

Намалювала Наталя ЖУРАКІВСЬКА

Цілу ніч ішов рясний теплий дощ. Тарабанив по шиферних та бляшаних дахах.

Коли Дениско й Варочка вийшли вранці на подвір'я погратися, то побачили, що й садок і город після дощу ожили, посвіжіли. На вулиці то там, то сям блищали калюжі. Варочка почала по одній з них бродити.

Вулицею їхав на таратайці дядько Мирон, віз у дитсадок молоко з ферми.

— Ану вилізь! — гукнув Варочці.— Простудишся.

— Ні,— хитнула головою Варочка.— Вода тепленька.

Та все ж послухалась, вибрела й стала дивитися, як Дениско пускає по калюжі перед хвірткою баби Горпини паперові кораблики. Варочка знайшла гусячу пір'їну, що вже просохла на сонці, й теж пустила її на воду. Пір'їна хутко побігла по калюжі, обганяючи Денискові кораблики.

— От біда! — в цю хвилину почули діти.

У хвіртці стояла баба Горпина, тупцялася перед калюжею.

— Зібралась до магазину по хліб, а тут пройти не можна,— казала вона.— Доведеться перевзутися.

Бабуся вернулась до хати й невдовзі вийшла в гумових чоботях. Перебрівши калюжу, вона поволі пішла до магазину.

— Дениску,— сказала Варочка,— давай цю калюжу вихлюпаємо.

— Авжеж,— засміявся Дениско.— Її й за день не вихлюпаєш. Зараз у нас вода сама втече.

Він гайнув додому, приніс лопату і став копати від калюжі глибоченький рівчачок.

Вода задзюркотіла попід парканом у город.

Була калюжа — й не стало.

— А тепер можна й пісочку сюди наносити,— вирішив Дениско.

І діти заходилися засипати долинку перед хвірткою піском.

— Оце по-хазяйськи,— почувся голос дядька Мирона, який повертався таратайкою з дитсадка.— Може б, ви й інші калюжі позасипали та нашим шляховикам носа втерли?

— Еге, ми всіх не подужаємо,— відповів Дениско.

З магазину поверталася баба Горпина.

— Бабусю, скидайте чоботи та взувайте тапці! — побігла їй назустріч Варочка.

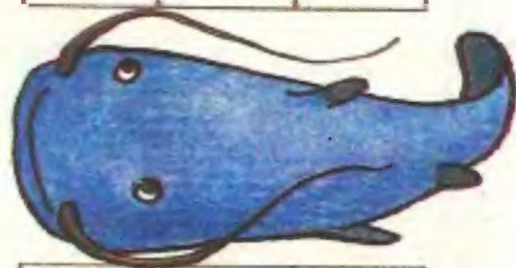
ДЗВІНОЧОК

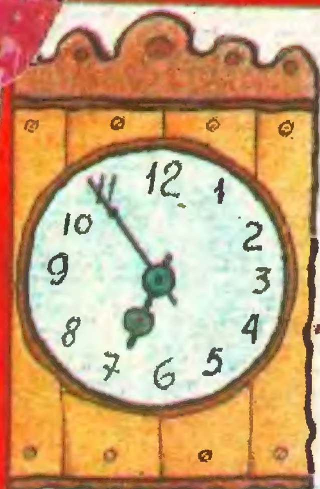

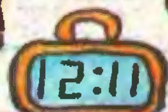

В… ітинки під малюнками правильні назви.

Роздивися малюнок і знайди два годинники, що показують однаковий час. Котра на них година?

Допоможи хлопчикові підібрати одяг для прогулянки в осінню пору.

«Недавно моя бабуся змокла під дощем і застудилася. Лікар приписав їй мікстуру й таблетки. Мама заварила на цілющих травах чай. А я все те підносив бабусі в призначений час, бо татко з мамою пішли на роботу. Аж тут у вікно хтось постукав. Я глянув — то були Віталик з Павлусем. Вони показували новий м'яч і кликали мене гратися.
Я нерішуче озирнувся на бабусю. Вона ніби дрімала. А може, справді гайнути надвір?
Друзі заклично махали руками. І мені дуже хотілося до них. Але раптом я подумав, що бабуся захоче пити або прийде час прийняти ліки. А їй важко підвестися... І заперечно похитав головою. Ще й махнув друзям, щоб вони відійшли од вікна.
Бабуся ворухнулася і попросила чаю. Я швиденько кинувся до термоса і був дуже радий, що залишився в хаті».

Славик ЯНЧУК, місто Шостка, Сумської обл.

Гарний онучок Славик. Мені подобається його вчинок. А яку добру справу зробив ти?

МАЛЯТКО

Малюнки Ірини ПАСТЕРНАК

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р. Київ.
Ордена «Знак Пошани» видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
МАЛЫШОК № 11 (370) 1990.
Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (на украинском языке).
Основан в 1960 г.
Ордена «Знак Почета» издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Адрес редакции: 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 213-98-91, 211-04-75.

Здано до набору 18.08.90.
Підписано до друку 11.09.90.
Формат видання 85×106¹/₁₆.
Папір офсетний.
Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Обл.-вид. арк. 2,67.
Тираж 675 900 Зам. 0-429. Ціна 20 к.
Поліграфкомбінат ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Ордена Трудового Червоного Прапора видавничо-поліграфічного об'єднання ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия» 252119, Київ-119, вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Ордена Трудового Красного Знамени издательско-полиграфического объединения ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.
Малюнок на обкладинці Віктора Кавуна
Макет Олени Коркіщенко
Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад»

20 к.

Індекс 74304

ХЛІБИНА

Слова Григорія ГРАЙКА

В хату з магазину
Я приніс хлібину.
А хлібина дуже свіжа,
Зараз я її розріжу.
Дам я мамі й татові,
І малому братові,
Дідові й бабусі,
І сестрі Катрусі.

Музика Іди ШАЙКІС

Помірно

В ха-ту з ма-га - зи - ну я при-ніс хлі - би - ну.

А хлі-би-на ду-же сві-жа, за-раз я ї - ї роз-рі-жу.

Рухливіше

Дам я ма-мі й та-то-ві, і ма-ло-му бра-то-ві,

Ді-до-ві й ба-бу-сі, і сест-рі Кат - ру - сі.